

konfeso. 4 Sur ŝia vizaĝo aperis miro, aflikto k ~o Z; al lia antaŭa embaraso aligis iom da ~o k eĉ malpacienco Z. ~a. 1 Tiel senorda, ke oni nenion povas distingi; implika: malfacila k ~a malreguleco de la akcento Z; ~a murmuro, bruo de voĉoj; (f) ~aj ideoj, rememoroj; ~a parolo, stilo; Esp. perfektigados per vojo natura, sen~a k sendanĝera Z. 2 Maltrankvila, senaplomba, perpleksa, hontigita: li restis ~a antaŭ la pecoj de la rompita vazo. Rm.: Oni uzas plejofte **konfuza** en la senco 1, k **konfuzita** en la senco 2. ~ajo. Io ~a: oni renkontas en la lingvoj naturaj multegajn malfacilaĵojn k ~aĵojn Z. **Mal~i** (tr). Malmiksi, ordigi, malimpliki, klarigi: mal~i haŭson da libroj, siajn ideojn, malsimplan demandon (Kp DISTINGI). **Ne~ebla.** 1 Ne povanta esti maldistingita de: la du kvalitoj estas ne~eblaj. 2 Ne povanta esti maltrankviligita; ĉiamflegma: ne~ebla krimulo (Kp APLOMBO).

kongesto ☞. Malsaneca alfluo de l' sango en iun korpoparton: cerba, pulma ~o (= sangalfluo). ~a. Rilatanta al ~o. ~i (tr). Produkti ~on en io: la varmego ~as la cerbon.

Konglomerato Z. 1 Maso konsistanta el mineralaj rompitajoj nature kuncementitaj. 2 Maso konsistanta el kunigitaj ne samspecaj partoj.

Kongregacio Z. 1 Religia societo el pastroj aŭ monaĥ(in)oj, ne (distingante la ~ojn de la ordenoj laŭ propra katolika senco). 2 (K) Religia societo el pastroj aŭ monaĥ(in)oj ligitaj per promesoj (votoj), kies rompo estas grava peko, sed, laŭ la kanona juro, ne nuligas la rezultatojn de la malpermesita faro. 3 (K) Aparta komisiono el kardinaloj aŭ ekleziuloj, starigita de Papo en Romo, por prizorgi specialajn aferojn: la ~o pri Ritoj, pri la Indekso. 4 (K) Societo da laikoj celanta piam celojn.

Kongreso. Solena kunveno de samcelanoj aŭ samprofesiaj, el unu aŭ el diversaj landoj, por diskuti komunajn literaturajn, sciencajn, politikajn, ekonomiajn demandojn. ~i Z (ntr). Fari ~on, kunveni ~e.

kongrua Z (ntr). Esti interkonforma kun: la atesto ~as kun la asertoj de la akuzito; ~antaj datoj; la faktoj ne ~as

kun tiu hipotezo (Kp TAŬGI, KONVENI, RESPONDI).

konio ☞. Speco de cikuto (*conium maculatum*).

koniferoj Z ☞. Fam. de lignecaj plantoj, kiuj produktas strobilojn: abio, pino.

koniko ☐. Duaorda kurbo.

Konjako Z. Franca fame konata brando, ekstraktata el vino.

* **Konjektli** (tr). Elmeti opinion, konkludon aŭ klarigon bazitan nur sur probaĵoj: la rezultatojn oni eĉ ne povas ~i; la homa spirito emas ~i pri tio, kion li ne scias. Kp SUPOZI, DIVENI, SUSPEKTI. ~o. Supoza sed ne certa opinio, konkludo aŭ klarigo: oni vane faris ĉiujn eblajn ~ojn pri lia morto. ~ebla. Probable: lia sukceso estas ~ebla.

konjugi Z = konjugacii.

* **Konjugacio.** 1 Sistemo de la diversaj verbaj formoj, per kiu lingvo esprimas la cirkonstancojn de ago: la malregula ~o en ĉiuj lingvoj ne devigas nin enkonduki malregulan ~on en nia lingvo Z; en la naturaj ~oj vi havas por ĉiu tempo k modo tujajn seriojn da formoj, k apartajn formojn por ĉiu persono k nombro Z. 2 Ago ~i verbon. ~i (tr). Laŭvice almeti al verba radikulo la diversajn afiksojn, kiuj servas por esprimi la ŝanĝojn de persono, nombro, tempo, modo k voĉo.

* **Konjunkcio** (G). Senfleksia vorto uzata por kunigi vortojn, propoziciojn aŭ frazojn. **Kunordiga** ~o. ~o, kiu kunigas samfunkciajn elementojn, ekz. kaj, sed, aŭ kc. **Subordiga** ~o. ~o, kiu dependigas unu prop-n de alia, ekz. ke, kvankam, se kc.

konjunktivo Z. 1 (G) = subjunktivo. 2 ♥. Mukmembrano, kiu surkovras la malantaŭan surfacon de la palpebroj k la surfacon de la okulglobo.

konjunktivito Z ♥. Inflamo de konjunktivo.

konjunkturo Y. Cirkonstancaro.

* **Konko.** 1 Kalka tegajo de iuj moluskoj: ~o de heliko, mitulo, ostro. 2 Diversaj ~oformaj objektoj: ~o de la orelo; marmora ~ego de fontano.

Konkava Z. Duonsfere kava: la ~a supraĵo de okulvitro por miopulo. Kp KONVEKSA.